

תת"ע 6325/01/13 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, דייזן סלימאן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6325-01-13 מדינת ישראל נ' סלימאן
בפני כב' הנשיא אינאס סלאמה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות תעבורה חיפה

נגד
הנאשם
דייזן סלימאן
ע"י ב"כ עוה"ד פתחי אחמד

הכרעת דין

1. נגד הנאשם, מר סלימן דייזן (להלן: "הנאשם"), הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62(3), 64(א)(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה").
על פי הנטען בדו"ח, נמצאו בגופו של הנאשם 490 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף.
2. לאחר שהנאשם כפר, באמצעות בא כוחו, במיוחס לו, נקבע התיק לשמיעת ראיות. מטעם התביעה העידו המתנדב מוטי קריאף (להלן: "מוטי") והשוטרת לינור רוסינוב (להלן: "לינור"). מטעם ההגנה העיד הנאשם וכן אביו, מר מוחמד סלימאן.

דין והכרעה

3. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו בפניי, שקלתי את דבריהם והתרשמתי מהופעתם בבית המשפט ולאחר שבחנתי את הראיות שהוגשו ע"י בעלי הדין ונתתי דעתי לטיעוני באי כוחם, מצאתי לקבוע כי עובדות כתב האישום הוכחו מעל לכל ספק סביר וכי יש להרשיע את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.
4. אין מחלוקת כי תוצאה של 490 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אחד של אוויר נשוף, יש בה כדי לספק הוכחה מעל לכל ספק סביר כי הנהג הינו שיכור כהגדרתו בסעיף 64(א) לפקודה, שהרי כמות זו עולה על ריכוז האלכוהול המקסימלי (240 מק"ג) שנקבע בתקנה 169א לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"), זאת ובלבד שהבדיקה בוצעה כדין ותוך מילוי הדרישות המקדמיות שנקבעו בדיון.

5. בשים לב להתרשמותי מעדויותיהם של מוטי (שעצר את הנאשם וערך דוח עיכוב ובדיקת מאפיינים) ושל לינור שביצעה לנאשם את הבדיקות הרלוונטיות לעניין נהיגה בשכרות, הנני קובע כי בדיקת הנשיפה בוצעה כדין, ע"י מפעילה מוסמכת ומיומנת ותוך מילוי הדרישות המקדמיות כולן, לרבות החלפת פיה כנדרש, המתנה לפרק הזמן הדרוש של 15 דקות מבלי שלנאשם הייתה גישה לאוכל, שתייה או עישון וכאשר המכשיר עצמו היה מכויל ותקין לביצוע הבדיקה.
6. מעדותם של שני עדי התביעה ולמקרא המסמכים שערכו, עולה, כי בתאריך הרלוונטי נעצר הרכב לביקורת על ידי מוטי ולאחר שביצע לנאשם בדיקת מאפיינים, העביר אותו ללינור על מנת כי תבצע בדיקת נשיפה. לינור ציינה (ראה נסיבות המקרה שב-ת/4) כי משנמסר הנאשם אליה, הוא עישן מסיגריה שהייתה ברשותו, ולכן היא התחילה את הספירה של רבע השעה בשנית וכאשר בזמן ההמתנה היה הנאשם צמוד אליה והיא ווידאה כי לא הכניס דבר לפיו. היא מציינת כי נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם ואף ציינה את דבריו כי שתי שלושה בקבוקים של בירה.
- מעבר לבדיקת הנשיפה, יש לציין את בדיקת המאפיינים שביצע מוטי ובה לא צלח הנאשם את מבחן העמידה למשך 30 שניות כשעיניו עצומות. יוטעם, כי מוטי ציין שהריח מפיו של הנאשם ריח חזק של אלכוהול.
7. ייאמר מיד, כי עדותה של לינור הותירה על"י רושם אמין ושוכנעתי כי היא משקפת נאמנה את ההתרחשויות בכל הנוגע לבדיקה, להקפדה על מילוי התנאים המקדמיים, למיומנות שלה בהפעלת המכשיר ולתקינותו של המכשיר. אני קובע כי לינור הייתה בקשר עין רצוף עם הנאשם והקפידה כי הנ"ל יקיים את הנדרש ממנו עובר לבדיקה.
- בקובעי זאת, לא התעלמתי מהעובדה כי עדותה של לינור בכל הנוגע לבדיקת הנשיפה עצמה, מהלך הבדיקה וההקפדה האמורה, היא עדות יחידה במשפט פלילי ולכן התייחסתי אליה בזהירות הראויה, אך בסופו של יום שוכנעתי באמינותה ומיומנותה ועל כן החלטתי לקבוע את הממצאים על פיה.
8. כאמור, הנאשם נעצר לביקורת בתאריך הרלוונטי (01/09/12) וזאת בשעה 01:20. שעת עצירתו תועדה הן בהזמנה לדין, במזכר שערך מוטי, בדוח העיכוב ובדוח הפעולה בדבר אכיפת איסור נהיגה בשכרות. בדיקת הנשיפה החלה בשעה 02:15 והסתיימה בשעה 02:20. בהתאם לעדותה של לינור, הנאשם נמסר לה על ידי מוטי לצורך ביצוע בדיקה בשעה 01:50. הואיל והנאשם עישן, החלה לינור את הספירה מחדש תוך ששמרה על קשר עין עם הנאשם, וכפי שניתן לראות, עד הבדיקה חלפו 25 דקות.
9. מעבר למילוי הדרישות של הבדיקה עצמה, מצאתי לקבוע שגם תקינות המכשיר הוכחה, שכן הונחו בפני בדיקות הכיול של המכשיר בתחילת המשמרת ובסיומה וכך גם הבדיקות העצמיות שכולן מעידות על תקינותו של המכשיר.
10. לא זו אף זו, מעבר לתוצאת בדיקת הנשיפה שיש בה כדי להוות הוכחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם נהג בהיותו שיכור, יש לציין גם את הודאת הנאשם בשתיית אלכוהול, כך שהנאשם קושר את עצמו למיוחס לו.
- גם ריח האלכוהול שנדף מפיו של הנאשם והתנהלותו בשטח, עת התנדנד, יש בהם כדי לחזק את תוצאות בדיקת הנשיפה (לציין שעל פי ההלכה הפסוקה מאפיינים אלה יכולים אף להוות ראיות עצמאיות להוכחת נהיגה בשכרות).
11. באשר לעדות הנאשם, הרי בשים לב לרושם שהותיר, מצאתי לקבוע שאין בעדותו כדי לסתור את ראיות התביעה ואת עדויות השוטרים. הנאשם ניסה בכל דרך להרחיק את עצמו מהמיוחס לו, טען כי התגובה שנמסרה לקצין לא נרשמה מפיו, כי אין הוא מבין את השפה העברית, שלא הוחלפה פיה, שעישן ואכל.

טענותיו אלה של הנאשם נדחות על ידי. מהצד האחר, הנאשם לא שלל כי בילה במסעדת הקאמל שבחוף הים וכשנדרש להתייחס לעניין זה סירב לענות וטען שמדור בפרטיותו. בכך הנאשם אף סתר את גרסת אביו שטען בעדותו כי בנו היה בעיר נצרת וכי הזעיק אותו כדי שיעזור לו לאחר שרכבו התקלקל. אציין שגם עדותו של האבא, מר מוחמד סלימאן, אין בה כדי לסייע לנאשם הן בשים לב לסתירות הנ"ל שבין העדויות והן נוכח התרשמותי הכוללת מהעדים כולם.

12. בסיכומי התמקד בא כוחו המלומד של הנאשם בטענה כי מרשו אינו דובר ואינו מבין את השפה העברית. בעניין זה יצוין, כי בשים לב להתרשמותי מעדותו של הנאשם ואף מהתנהלותו באולם הדיונים בזמן עדותם של עדי התביעה, הרי שהתרשמתי כי טענה זו אינה נכונה. יתרה מכך, גם אם אאמין לנאשם כי אין הוא דובר את השפה העברית וכי לא הבין את שנדרש ממנו, הרי אין בכך כדי לפגוע בראיות התביעה או בעובדה כי אשמתו הוכחה מעל לכל ספק סביר, כיוון שקביעה זו מבוססת על בדיקת ינשוף תקינה. ודוק, ביצוע הבדיקה על ידי הנאשם מוכיח כי הוא הבין את שנדרש ממנו וביצע את הבדיקה כנדרש. הואיל ואין מחלוקת כי הוא נהג בטרם נעצר, הרי די בכך כדי להרים את הנטל המוטל על התביעה לעניין נהיגתו של הנאשם ברכב בהיותו שיכור.

ההפניה שבסיכומי הנאשם להלכת יששכרוב והטענה כי נפגם רצונו הטוב של הנאשם, אין בהן כדי לפגוע בקבילות ראיות התביעה או במשקלן של ראיות אלה.

סוף דבר

13. העולה מכל האמור ולאחר שקילת מכלול הראיות שהובאו בתיק זה והתרשמותי מהעדים, ומשלא הצליח הנאשם לטעת ספק באמינות הבדיקה ובמילוי התנאים המקדמיים שהוכחו ע"י המאשימה כנדרש ומעבר לספק הסביר, אני קובע כי הוכח מעל לכל ספק סביר שהנאשם נהג בהיותו שיכור ועל כן החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

14. **המזכירות תשלח לצדדים עותק הכרעת הדין ותזמנם לטיעונים לעונש ולמתן גזר דין ליום 12/6/14 בשעה 11:20.**

ניתנה היום, י"ב אייר תשע"ד, 12 מאי 2014, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.